

علی جواهر کلام

هزار شیخ صنعنان در تفلیس

میان شعله خشک و ترندون
خوش آدون که پا از سرندون

سرائی خالی از دلبرندون
کنشت وکعیه و بتخانه و دیر

تفلیس پایتخت گرجستان از شهرهای زیبای قفقاز است. در زبان گرجی تفلیس به معنای آب‌گرم است چون در این شهر چشم‌های آب‌گرم معدنی فراوان است و حمام‌های متعددی دایر است که از نقاط دور و نزدیک برای معالجه و استحمام باین حمام‌ها رو می‌آورند. رود کر که بنام کورش کبیر شهرت دارد از وسط تفلیس می‌گذرد. شاه عباس کبیر مسجدی عالی در میان رود کر بنای کرد که پایه‌های آن باسنگ و آهک از کف رودخانه بالا آمده و شبستان و ایوان و گلستانهای آن کاشی کاری شده و نام استاد جعفر اصفهانی در پائین گلستانهای آن نقش بندی شده است. اصولاً گرجستان پایتخت آن تفلیس بواسطه داشتن مناظر طبیعی عالی و آب و هوای مطبوع بهشت قفقاز لقب گرفته است پوشکین شاعر و نویسنده روسی که از گرجستان دیدن کرده آنرا سرزمین کی و پریرویان مینامد و هنوز هم که هنوز است شراب و انگور محصول عمده گرجستان می‌باشد. گرجستان پس از جنگ‌های ایران و روسیه به تملک روسها در آمد همان‌گام منوچهر خان و برادرش گرگین خان از شاهزادگان گرجستان بایران پناهنده شدند و اسلام آوردند منوچهر خان معتمد الدله لقب گرفت و مدت زمانی والی اصفهان بود. تکیه منوچهر خان و گذر منوچهر خان پشت خیابان بوذرجمهری از یادگارهای آن شاهزاده تازه مسلمان گرجی می‌باشد و در تفلیس هم عمارت مجللی از بنایهای منوچهر خان باقی است که بموزه شهر تبدیل شده است. هفتاد و چند سال پیش که هر حوم حاج میرزا یحیی دولت آبادی بنوان نماینده ایران در مجلس صلح لاهه از راه قفقاز بارویا میرفت

در شهر تفلیس چندی مقیم شد و با همت آن را در مرد برای ایرانیان مقیم تفلیس مدرسه‌ای بنام اتفاق تأسیس گردید. این مدرسه تا سال ۱۳۰۸ هجری شمسی توسط تجار ایرانی مقیم تفلیس اداره می‌شد ولی چون در آن ایام بواسطه تغییر رژیم بساط باز رگانی فردی برهم خورد تجار ایرانی از عهده اداره مدرسه اتفاق بر نمی‌آمدند ازانرو از دولت ایران خواستند که برای ادامه امر مدرسه اتفاق مدیر و معلم‌مانی از تهران به تفلیس بروند و بودجه مدرسه را دولت ایران تأمین کنند. آن ایام بنده در وزارت معارف (یعنی خشید وزارت آموزش و پرورش) خدمت می‌کردم و چون بزبان روسی آشنا بودم مرا برای این شغل انتخاب کردند و در پائیز آن سال با اتفاق همسرم خانم شمس الملوك جواهر کلام بعنوان مدیر و معلم روانه تفلیس شدیم. مدرسه‌ای ایرانیان در محله مسلمان نشین تفلیس (اسلام بازار) بود و مردمی کوکاری از اهالی تبریز بنام حاج محمد آقا علی افیکدستگاه عمارت سه‌طبقه از چند سال پیش برای مدرسه‌ها اتفاق ساخته و وقف کرده بود. مدرسه اتفاق هم درستان و هم دبیرستان بود و بیش از چهارصد دختر و پسر در آنجا درس می‌خوانند. بر نامه مدرسه را وزارت آموزش و پرورش ایران و مقامات محظی تنظیم کردند. این مدرسه تا سال ۱۳۱۱ باقی بود و از آن به بعد برای همیشه تعطیل شد. باری از جاهای تماشایی شهر تفلیس یکی هم مزار شیخ صنعت است که در سه کیلومتری شهر روی یک تپه‌ای واقع شده و اطراف آن را جنگلی از درختان افاقتیا و نسترن و گل طاووسی احاطه کرده است. این زیارتگاه بوسیله سیم نقاله به شهر متصل است اما در ایام بهار و تابستان مردم شهر چه مسلمان چه مسیحی برای درک ثواب پیشتر پیاده باشند زیارتگاه می‌روند و شمع و گل نثار می‌کنند. خود زیارتگاه نمازخانه و سیعی است که دو قبر در وسط آن قرار دارد و بزبانهای گرجی و روسی داستان شیخ صنعت و مشوقة‌اش تamarai گرجی روی سنگ حجاری شده است. پیر مرد کشیشی متولی این مزار است و شب‌های جمعه و یکشنبه که مسلمانان و مسیحیان بزیارت می‌آینند دستگاه کشیش رونق می‌گیرد.

از باپت پول و شمع و نذر و نیاز سبیلش چرب می‌شد. صحن زیارتگاه که با گچه با صفائی است گورستان عاشقان ناکام می‌باشد از آنجمله قبر گریبا یدوف و نامزد گرجی او تامارا در همین صحن زیارتگاه می‌باشد. گریبا یدوف از شعراء و نویسندهای کان مشهور روس و در ضمن دیپلمات هم بوده و در سال ۱۸۲۹ میلادی از طرف دولت تزاری روسیه بعنوان (سفیر) مأمور دربار ایران شد. هنوز در آخر بازار عباس آباد تهران گذرا باع ایلچی بنام آن ایلچی تیره بخت معروف می‌باشد. گریبا یدوف که شاعر و اهل ذوق بود سر راه خود بایران از تفلیس که شهر ما هو و بان لقب گرفته دیدن کرده آنجا ناگهان با دختر کی گرجی بنام تامارا آشنا و دلباخته او گردید و بقول شاعر عرب: نظر تافا بتسائمه فسلام فکلام فموع عدلقاء. گریبا یدوف با تامارا اقرار گذاشت که بزودی اورا به تهران بخواهد و در تهران رسماً ازدواج کند اما گریبا یدوف مغرو و ندانم کار بمحض رسیدن به تهران فرمان داد چند زن گرجی که مسلمان شده بودند و در سرای بزرگان ایران بعنوان همسر شرعی زندگی می‌کردند بزور از منزل شوهر انشان بیرون بکشند و بسفارت بیننداین خطا کاری گریبا یدوف در تهران بلوائی برای انداحت و در نتیجه گریبا یدوف بدست عوام انسان کشته شد. اما تامارا ای گرجی و فادر که این خبر را شنید از تزار روسیه تقاضا کرد جسد گریبا یدوف را از تهران به تفلیس بینند و با تحویل بهند این درخواست پذیرفته شد جسد گریبا یدوف را از تهران به تفلیس بردن و بدستور تامارا آنرا در صحن مزار شیخ صنعتان بخاک سپر دند اما خود تامارا در نزدیکی مزار شیخ صنعتان به دیری رفت و شصت و دو سال بعد از قتل گریبا یدوف در آن دیر مقیم شد و پس از مرگ او را در کنار گریبا یدوف دفن کردند. مجسمه تامارا و گریبا یدوف با شرح حال آن دو دلداده از آثار دیدنی مزار شیخ صنعتان است.

بنده مکرر بزیارت مزار شیخ صنعتان میر قتم و با کشیش مدتی صحبت میداشتم کشیش مدتی که بقول معروف (العہدة علیہ) برای من می‌گفت شیخ صنعتان از پیشوایان نامی مسلمانان تفلیس بوده و خیلی هم مرید داشته اما ناگهان عاشق و شیقته دختر کی

گرجی شده که اورا نینا هیخواندند شیخ بخواستگاری نینا آمد کسان نینا به شیخ گفتند باید سبجه را بزنار بدل کنی هفت سال بخوک چرانی مشغول شوی و در میخانه شراب بقروشی - شیخ عاشق همه این تقاضاهای را پذیرفت و هفت سال تمام خوک چران و میفروش بود سرانجام بسراغ نینا آمد نینا هم بعهد خود وفا کرد و به همسری شیخ تن داد اما مسلمانان و مسیحیان که از رفتار این عاشق و معشوق خشمگین بودند به جمله آنها که همین مزار است هجوم برداشتند و پیش از آنکه بوصال هم بر سند هر دورا کشتنند.

بنده در پایان داستان از آخوند کشیش پرسیدم بعقیده شما آیا این دو دلداده هر دو در ملکوت خداوند راه یافته‌اند؟ آخوند حاضر جواب گفت:

از خودت بپرس که هر شب جمیع سرمزار آنها شمع روشن می‌کنی!!

همه میدانیم ابن سینا با نبوغ فطری و با آن مغز پر برگت و فیاض جام طلب بود و به رفاه و عیش و بهره گرفتن از خوبیهای زندگانی سخت پای بند. آیا در هنن نبوغ و باروری فکر او نمی‌توان این حواشی را از عوامل نوشتمن و تولیدات فکری او فرض کرد. یا اگر به دلیل میان روی نمی‌آورد و به چنگال خون آشام محمود غزنوی می‌افتد باز دانشنامه علائی را تألیف می‌کرد.

(دمی با خیام)